

Hírlevél 2009/20-21.

www.sinkatax.hu

Háromszög az áfában

Háromszögügyletről abban az esetben beszélhetünk, ha két egymást követő értékesítés három különböző tagállambeli adóalany között történik. Fontos, hogy a második ügyletben a vevő lehet adóalany, vagy nem adóalany adófizetésre kötelezett jogi személy is. A termék elfuvarozása során az első értékesítőtől közvetlenül az utolsó vevőhöz kerül - mintegy háromszöget alkotva ezáltal. (Biztosan hallottad már a "szerelmi háromszög" kifejezést. Nos, ez is valami olyasmi, csak ebben az esetben a felek egyike sem felesleges...)

Háromszögügyletről van szó akkor, ha a vevő egy mási tagállambeli adóalanyt bíz meg egy termék beszerzésével. A terméket a harmadik tagállamból közvetlenül a vevő - azaz nem a beszerző - számára szállítják le.

A Közösségen belüli beszerzések esetében a termék beszerzésének teljesítési helye - azaz az a hely, ahol az áfát meg kell fizetni - a termék elfuvarozásának rendeltetési helye.

Például:

A, aki belga adóalany értékesít terméket (eladó) - mondjuk különleges minőségű csokoládét

B -nek, aki francia adóalany, ő szerzi be a terméket **A** -tól (eladó) ,

C (vevő) számára, aki magyar adóalany és édességbolt-hálózata van Magyarországon.

A Közösségen belüli beszerzések esetében a teljesítés helye a termék elfuvarozásának rendeltetési helye - ezt már fentebb megállapítottuk, de az ismétlés a tudás anyja. Szóval háromszögügylet esetében e szabályból az következik, hogy **B** francia adóalanyt Magyarországon kell áfát fizetnie az **A** belga adóalanytól történő termékbeszerzés miatt, továbbá teljesít Magyarországon egy ott belföldi értékesítésnek minősülő ügyletet - azaz eladja a csokit **C**-nek, aki Magyarországon belföldi illetőségű adóalany. Ez - az Áfa-törvény Közösségen belüli beszerzésekre vonatkozó fő szabályai szerint - akkora adminisztrációs teherrel járna, hogy - főként **B**-nek - az egész ügylettől, de még a csokitól is örökre elmenne a kedve.

Ennek érdekében speciális szabály érvényesül a háromszögügyletekben. Jeleül **B** francia adóalany Belgiumban teljesített (Közösségen belülről történő) beszerzése adómentes, és a magyarországi értékesítése után az áfát nem neki, hanem a vevőnek, azaz **C**-nek kell megfizetnie. További jó hír a felek számára, hogy **A** belga adóalanyt nem kell a tárgyalt ügylet miatt bejelentkeznie a magyar adóhatóságnál!

Azaz a végeredmény tekintetében úgy fest, mintha a csokit **C** közveleül **A**-tól szerezte volna be.

Nézzünk erre a fenténél kicsit bonyolultabb - a való életben is megtörtént - esetet. Vajon háromszögügylettel, vagy csak annak látszó ügylettel van dolgunk?¹

Magyar társaság belga vállalkozás részére értékesít terméket. A vevő kikötése az, hogy a terméket Romániába kell elfuvarozni. A román fél azonban átmenetileg nem rendelkezik a szükséges raktári

1 Forrás: Adó kérdéskör, Complex Kiadó Jogi és Üzleti Tartalomszolgáltató Kft, 2009. Bp.

kapacitással, ezért azt kéri, hogy a szállításra legkorábban négy hónap múlva kerüljön sor. A belga vállalkozás ezért a magyarországi telephelyen átveszi az árut és írásban igazolja a teljesítés megtörténtét. Továbbá megbízást ad a magyar cégnek arra, hogy az árut tárolja telephelyén a román fél kérésének megfelelően. Kérdés, hogy ebben az esetben megvalósul-e a Közösségen belüli termékértékesítés, a magyar cég kiállíthatja-e áfa nélkül a számlát? Ezt követően mennyi idő áll rendelkezésre, hogy a terméket bizonyíthatóan másik tagállamba fuvarozzák/ fuvaroztassák, hogy az ügylet még közösségi termékértékesítésnek minősüljön?

A Közösség egyik tagállamából a másikba történő értékesítés adómentes, ha a termék igazoltan másik tagállamba kerül, továbbá a beszerző egy olyan adóalany, akit egy másik tagállamban nyilvántartásba vettek, vagy adófizetésre kötelezett nem adóalany jogi személy - azaz a beszerző a saját tagállamában áfa fizetésére kötelezett.

Az ügylet adómentességét nem befolyásolja - az fennáll - , hogy a terméket ki adja fel, illetve fuvarozza el belföldről a Közösség területére. Azaz mindegy, hogy ezt az eladó, a beszerző vagy bármelyikük megbízásából harmadik fél végzi el.

A fontos az, hogy hol teljesül a termékértékesítés!

Az Áfa-törvény szerint termék értékesítése birtokba vehető dolog átengedése, amely az átvevőt tulajdonosként való rendelkezésre jogosítja, vagy bármely más, a birtokba vehető dolog szerzése szempontjából ilyen joghatást eredményező ügylet.

A fentebb vázolt ügyletben a belga partner a magyar partner telephelyén átveszi az árut és egyben teljesítésigazolást ad a magyar eladó részére. Az áru tulajdonjoga tehát az áru átvételével átszáll a belga cégre, amely megbízza a magyar céget az áru további - a Romániába történő szállításig - tárolásával.

Az ügylettel nem Közösségen belülről történő értékesítés valósult meg, hanem belföldi termékértékesítés. Ugyanis a tulajdonjog átadása Magyarországon történt, a termékértékesítés teljesítési helye Magyarország. A magyar cég a terméknek megfelelő adókulccsal számlázza ki az értékesítést a belga cég felé. Az áru Romániába történő szállítását a későbbiekben a belga partner, mint tulajdonos fogja megrendelni.

(Áfa-tv. 9.§. (1) bek. és 89.§.(1) bek.)

Láncügylet

Biztosan ismersz valakit, akire ráillik, vagy hallottad már azt a kifejezést, hogy "láncdohányos". tudod, arról van szó, amikor valaki egymás után gyűjt rá a soron következő cigarettára, amint az egyiket elszívta, már nyúl a másikért.

Nos, ha az értékesítések kapcsolódnak ilyesfajta láncba, akkor az Áfa-törvény szerinti láncügyletekről van szó. Ezekre az ügyletekre az Áfa-törvény 26.§.-27.§.-ai tartalmazzák a teljesítés helyének megállapításával - azaz hol, kinek kell az áfát megfizetnie - kapcsolatos, speciális szabályokat. A teljesítés helyének kérdését az dönti el, hogy ki fuvaroztat, illetve hol van a termék a küldeményként feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor. Ha a terméket többször értékesítik oly módon, hogy azt közvetlenül a sorban első értékesítőtől a sorban utolsó beszerző nevére szóló rendeltetéssel fuvarozzák el, akkor az a szabály, hogy a teljesítés helye az a hely, ahol a termék a beszerző nevére szóló rendeltetéssel a küldeményként feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor van, csak és kizárólag egy termékértékesítésre alkalmazható.

Ha van a sorban - a láncban - olyan beszerző, aki egyúttal értékesítőként a termék küldeményként

©Sinka Jánosné, 2009.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

való feladását vagy fuvarozását maga, vagy javára más végzi, úgy kell tekinteni, mint aki beszerzőként jár el, illetve beszerzőként adott megrendelést.

Azokra a termékértékesítésekre, amelyek megelőzik azt a termékértékesítést, amelynek termékértékesítést, amelynek teljesítési helye az a hely, ahol a küldeményként feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor van, a teljesítés helye ugyanaz, azaz az a hely, ahol a termék a beszerző nevére szóló rendeltetéssel a küldeményként feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor van.

A fentieket követő értékesítésekre vonatkozóan a teljesítés helye az a hely, ahol a termék megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van.

Ha a termék a küldeményként feladásakor vagy a fuvarozása megkezdésekor a Közösség területén kívül van, az importáló általi termékértékesítés teljesítési helye a Közösség azon tagállama, ahol a termék importja teljesül.

Fentieket vizsgáljuk meg egy valós jogeseten keresztül! ²

Az eset rövid bemutatása

Magyar adóalany (A) EXW telephely fuvarparitással terméket értékesít egy osztrák adóalany (B), aki a terméket DDU fuvarparitással továbbértékesíti végső vevőjének (C) Horvátországba. A termék közvetlenül (A)-tól (C)-hez kerül. A szállításról gondoskodhat az eladó (A), a közbeső vevő és egyben értékesítő (B), de akár a végső vevő (C) is, mégpedig úgy, hogy az áru (A) telephelyétől (C) telephelyéig megy.

Ilyen esetekben kérdésként merülhet fel, hogy melyik adóalany értékesítése adózik az indulás helyén, kinek az értékesítése minősül exportnak és ki teljesít adott esetben áfa területi hatályn kívül? Kérdés lehet továbbá az is, hogy miként bizonyítható a közbeső vevő részéről, hogy a beszerzett terméket nem mint vevő, hanem mint eladó fuvaroztatja el?

Az eset értelmezése

Először is a jobb közérthetőség okán érdemes tisztázni az esetben feltüntetett rövidítéseket. A paritás a kereskedelmi szerződésekben azt fejezi ki, hogy az eladó meddig viseli az áru szállításával kapcsolatos költségeket, közérthetőbben ez a fuvarparitás, és meddig az áru- és szállításával kapcsolatos kárveszélyeket. Erre vonatkozólag az ICC (International Chamber of Commerce – Nemzetközi Kereskedelmi Kamara) megalkotta világkereskedelemben alkalmazható kidolgozott (írásba foglalt szokásokat) szokványt, amelynek valamely „paritására” hivatkozva mind az eladó, mind pedig a vevő biztos lehet abban, hogy felelősségüket egyértelműen meghatározták és így nem kell minden egyes szerződéskötésnél ezeket a feltételeket külön-külön rögzíteni.

Ezek lettek a Nemzetközi Kereskedelmi Feltételeket (INternational COMmercial TERMS) tartalmazó úgynevezett az INCOTERMS klauzulák. A 13 darab klauzula között található meg a „DDU” és az „EXW” paritás.

Az „EXW” = Ex Works – üzemből paritás, ami annyit jelent, hogy a vevő visel minden költséget és kockázatot, amely az árunak az eladó telephelyétől a rendeltetési helyre való juttatásával kapcsolatos.

A „DDU” = Delivered Duty Unpaid – annyit jelen, hogy vámfizetés nélkül leszállítva. Tehát ilyen esetben az eladó a rendeltetési helyig szállítja az árut, viseli a kockázatot és minden költséget, kivéve az importáláskor fizetendő vámot, adókat és egyéb hatósági díjakat.

A láncértékesítésre vonatkozóan a szabályokat az Áfa-törvény 26.§.-27.§-aiban megfogalmazott termék értékesítésének teljesítési helyének különös szabályai határozzák meg. Ebben az esetben az értékesítések teljesítési helyét egyenként kell megítélni. Tehát jelen esetben „A” értékesít „B”- nek,

² Forrás: Problémás adózási esetek tárháza, Verlag Dashöfer Kiadó, 2009.

majd ezt követően „B” értékesít „C”-nek, a termék pedig közvetlenül „A” országból „C” országba kerül, így külön kell vizsgálni az „A” és „B” közötti, illetve a „B” és „C” közötti, ügyletek teljesítési helyét. Az ügylet bonyolultságán nem változtatna az sem, ha további láncszem(ek) is bekapcsolódnának az értékesítési folyamatba, feltéve, hogy az áru az első „A” láncszemtől, közvetlenül az utolsó láncszemhez, mint végső vevőhöz érkezik:

1. Az eset kapcsán, ha az „A” eladó fuvarozza el az árut DDU paritással a „C” végső vevő részére, úgy az „A” és a „C” közötti termékértékesítés helyét a termékfuvarozás megkezdésének helye határozza meg, az összes ezt követő termékértékesítés („B”-„C” esetleg további láncszemek) teljesítési helyét a termékfuvarozás befejezésének helye határozza meg. Mivel az Áfa-törvény 27.§.(1) bekezdése alapján, ha a terméket többször értékesítik oly módon, hogy azt közvetlenül a sorban első értékesítőtől a sorban utolsó beszerző nevére szóló rendeltetéssel adják fel küldeményként vagy fuvarozzák el, akkor ha a fuvarozást az értékesítő, vagy javára más végzi, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol a termék – a beszerző nevére szóló rendeltetéssel – a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor van! Vagyis az eset alapján az első értékesítés belföldi teljesítésű lesz, míg a második esetben egy termékexport valósul meg horvátországi teljesítési hellyel.

2. Második esetként vizsgáljuk meg, hogy mi a helyzet, ha a terméket a „C” végső vevő fuvarozza, vagy fuvaroztatja el „A” eladótól. Ebben az esetben az „A” eladó EXW paritással értékesít. Az eladó kötelezettsége itt van a legjobban minimalizálva, hiszen az árut saját területén bocsátja a vevő rendelkezésére. Így a „B” és „C” között létrejött termékértékesítés teljesítési helyét a termékfuvarozás megkezdésének a helye fogja meghatározni, figyelembe véve az Áfa törvény 26. §-át. Viszont figyelembe véve az Áfa-törvény 27.§.(3) kezdése ebben az esetben a „B” és „C” között létrejött ügyletet megelőző értékesítés(ek) esetében szintén az a hely lesz a teljesítés helye, ahol a termék a fuvarozás megkezdésének időpontjában található, tehát „A” eladó államában (eset alapján Magyarországon). Így az eset alapján elmondható, hogy mindkét értékesítés teljesítési helye Magyarország lesz. Természetesen, ha további láncszemek is beépülnek az „A” és „C” közötti sorba, úgy a többi értékesítésnél is Magyarország lesz a teljesítés helye.

3. Harmadik verzióként vizsgáljuk meg, hogy mi a helyzet, amikor a közbenső vevő-eladónak tekinthető „B” fuvaroztat. Ilyenkor főszabályként egy törvényi vélelem áll fenn, miszerint ha a közbenső vevő rendeli meg a fuvarozást, akkor az eset alapján a „B” mint közbenső tag vevő jár el fuvarozásban, fuvaroztatásban., tehát az általa igénybe vett, a felé teljesített értékesítés kapcsolódik a fuvarozáshoz, melynek alapján a feladás helyén adózik, vagyis az „A” és „B” közötti ügyletbe köthető a termék fuvaroztatása. Ebből kifolyólag az „A” értékesítésének teljesítési helye a főszabály szerint alakul az Áfa törvény 26. §-a alapján, tehát ahol a fuvarozás megkezdésekor a termék található, vagyis belföld. Minden ezt követő értékesítés, az „A” értékesítése utáni értékesítésnél a termékértékesítés teljesítési helye az a hely lesz, ahová a termék a fuvarozás befejezésekor kerül, tehát az eset alapján harmadik ország, Horvátország. Erre viszont az Áfa-törvény 98.§.(1) bekezdése szerint rendelkezés lenne alkalmazandó, mely szerint mentes az adó alól a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott termék értékesítése a Közösség területén kívülre, feltéve, hogy a termék küldeménykénti feladását vagy fuvarozását az értékesítő maga vagy – javára – más végzi. Mivel ebben az esetben nem az első „A” értékesítő végzi, vagy végezteti a fuvarozást, úgy a szerződésben meg kell határozni az EXW paritást, így mindenképp a „B” lesz az a cég, amelyiknél az export megvalósul, melyet az osztrák adótörvények szerint kell a „B” osztrák cégnek kezelnie. Az esetben megfogalmazott ügylet alapján ezért a „B” osztrák közbenső vevő-eladó vonatkozásában az Áfa törvény területi hatályán kívüli ügyletről beszélhetünk (feltéve, hogy az osztrák adóalany nincs belföldön Magyar adóalanyként is nyilvántartásba véve).

A törvényi vélelem azonban megdönthető (természetesen kellő bizonyítással). A „B” esetében be lehet bizonyítani az ellenkezőjét, vagyis, hogy nem vevőként, hanem eladóként vesz részt a fuvarozásban. Ilyen ellenbizonyításra alkalmas lehet a „B” mint közbenső szereplő kiléptetést

igazoló vámáru nyilatkozata, mivel a közbenső vevő egyébként is DDU paritással értékesít, de igazolhatjuk akár egy szerződésben, a „B”-nek erre utaló, az eladónak tett nyilatkozata, és főként az, hogy az eladó „A” államában belföldi adószámmal is rendelkezik, melynek használatával végzi a termékbeszerzést.

Így a „B” és „C” közötti ügylet tekintetében a főszabályként kiemelt Áfa törvény 26. §-ban megfogalmazott fuvarozásos értékesítést kell tekinteni, mely azonban a 98. § (1) bekezdés szerint termékexport lesz.

Ne feledjük azonban, hogy az esetben megfogalmazott export esetében az adómentességnek feltétele az is, hogy a termék Közösség területéről való elhagyásának tényét, amelynek az értékesítés teljesítésekor, de legfeljebb a teljesítés napját követő 90 napon belül kell megtörténnie, a terméket a Közösség területéről kiléptető hatóság igazolja. Ezen túl még 90 napos határidőn belül az értékesített terméket rendeltetésszerűen nem lehet használni, egyéb módon ne hasznosítani, ide nem értve a kipróbálást és a próbagyártást.

Érdemes körbejárni azt az esetet is, amikor a „C” végső vevő be van jelentkezve a Közösség területének valamely (előbbi két szereplőtől eltérő tagállamba), vagy egyébként is Közösségen belüli cégről beszélünk. Ez esetben ugyanis a láncügylet egy bizonyos fajtáját lehet említeni, mégpedig a háromszögügyletet. A háromszögügylet lényege, hogy az ügylet három szereplője eltérő tagállamban nyilvántartásba vett közösségi adószámmal rendelkező adóalany. A háromszereplős ügylet ugyan úgy valósul meg, mint egy láncértékesítés, azonban a termék nem kerül be a közbenső vevő tagországába, mert azt „A” tagországból közvetlenül „C” tagországába juttatják el. Erre vonatkozólag az Áfa-törvény 91.§.(2) beke szerint külön szabályok vonatkoznak, mely szerint „B” közbenső vevő-eladó az ilyen típusú ügyletek vonatkozásában teljes adómentességet élvez és nem kell bejelentkeznie sem „A”, sem „C” tagállamba sem.

Előfordulhatnak olyan esetek is, amikor egy Közösségen belül megvalósuló láncügylet esetén kifogásolják a DDU paritás alkalmazását, mivel ebben az esetben importról és vámról is szó van. Azonban a Közösségen belül nem keletkezik vámfizetési kötelezettség, csak az INCOTERMS klauzulák ezt így külön nem definiálják, vagyis csak akkor kell vámot fizetni, ha ezt előírják. Ennek kiküszöbölésére alkalmazhatják „CIP” (Carriage and insurance paid to / viteldíj és biztosítás fizetve) paritást, ami annyit jelent, hogy az eladó a költségeket a meghatározott helyig viseli, a kockázatok akkor szállnak át a vevőre, amikor az eladó az első fuvarozónak átadja az árut. Ez majdnem ugyan az mint a DDU paritás.

Hivatalos álláspont

Amennyiben a termékértékesítés teljesítése során az értékesítéshez kapcsolódóan fuvarozás is párosul, úgy abban az esetben a termékértékesítés teljesítési helyet és ennek megfelelően az adóztatást is főszabály szerint a küldeménykénti feladás helyet, vagy a fuvarozás megkezdésekor helyet kell tekinteni. Az ilyen típusú ügyletek megítélése azonban bonyolódik, ha a fuvarozás indulási helyétől, vagyis a feladástól a célállomásra való megérkezésig a termék értékesítésére többször is sor kerül.

Ez utóbbi esetre vonatkozóan az Áfa törvény a láncügyletekre megfogalmazott rendelkezéseket alkalmazza, amikor a terméket közvetlenül a láncban első eladótól az utolsó vevőhöz szállítják, miközben a termék értékesítésére akár többször is sor kerülhet. A törvény indoklásában megfogalmazottak szerint amennyiben a terméket feladják vagy elfuvarozzák, akkor főszabályként a termékértékesítés teljesítési helyének azt a helyet jelölik meg, ahol a termék a feladás idejében vagy a fuvarozás megkezdésekor van. Az olyan ügyleteknél, amikor ugyanazt a terméket többször értékesítik egymás után, miközben a termék az első értékesítőtől közvetlenül az utolsó vevőhöz kerül, a főszabályt csak az egyik értékesítésre lehet alkalmazni, hiszen a termék is csak egyszer mozog fizikálisan. A termék mozgásához köthető értékesítés előtti termékértékesítések teljesítési helye a feladás vagy a fuvarozás megkezdésének helye, míg a későbbi termékértékesítések teljesítési helye a küldeménykénti megérkezés vagy a fuvarozás befejezésének helye lesz.

Szakértői tippek

A számviteli elszámolás során vigyázni kell, hogy mikor tekinthetjük belföldinek és mikor exportnak az értékesítés nettó árbevételét (a számviteli törvény a Közösségen belüli értékesítés fogalma nem igazán ismert). A külkereskedelmi termékforgalom esetén ugyanis az számít, hogy hol teljesül polgári jogi (és nem áfa) szempontból az ügylet:

– „EXW” paritás esetén = belföldi értékesítés nettó árbevételét kell elszámolni

– „DDU” paritás esetén = export értékesítés nettó árbevételét kell elszámolni

–

Számviteli elszámolás

A termékértékesítés számviteli elszámolásával kapcsolatban a különböző paritások esetén különbséget kell tenni belföldi-, vagy export értékesítés nettó árbevétele között.

A Számviteli törvény 74.§.(4) bekezdése alapján belföldi értékesítés árbevételeként kell elszámolni a belföldi vevőnek értékesített vásárolt és saját termelésű készletek értékesítését. A (2) bekezdés szerint pedig exportértékesítés árbevételeként kell elszámolni a vásárolt és saját termelésű készlet külkereskedelmi termékforgalomban külföldi vevőnek történő értékesítésének ellenértékét. Így ennek megfelelően, ha az értékesítés EXW paritással történik úgy az áru átadása az eladó telephelyén történik, vagyis az áru feletti rendelkezési jog és kockázatviselési kötelezettség az eladó részéről még az eladás helyén megszűnik, így ezt belföldi értékesítés nettó árbevételeként lehet elszámolni, annak ellenére, hogy külföldi részére történik a termékértékesítés. Ezzel szemben a DDU, vagy CIP paritás esetén valóban export értékesítés nettó árbevételét kell elszámolni.

Az áfa elszámolás attól függ, hogy a teljesítés és ennek megfelelően az áfa fizetési kötelezettség hol valósul meg. Így amennyiben a teljesítés helye belföld, úgy az általános szabályok szerint keletkezik az áfa fizetési kötelezettség.

Könyvelési tételek

Mivel a számviteli törvény nem tesz különbséget az export és a közösségen belülré történő értékesítés között ezért az értékesítést export értékesítés árbevételeként kell elszámolni:

T 3. Külföldi követelések / Pénztár

K 9. Export értékesítés árbevétele

K 4. Fizetendő áfa (amennyiben az áfa törvény szerint belföldinek minősül az értékesítés)

A TB-járulék mértékének csökkenése ellenére, jövőre jelentősen növekedhet a vállalkozók járulékterhe

Dacára a TB-járulék 3 százalékpontos csökkenésének, az egyéni és társas vállalkozók által fizetendő járulék mégis számottevően több lehet jövőre. Természetesen úgy, hogy a járulékalap változik.

A “régi motorosok” még emlékezhetnek azokra az időkre, amikor tevékenységenként és a vállalkozó működésének helye (főváros, vidéki nagyváros, stb.) függvényében elvárt jövedelemkategoriókat tett közzé a PM (és az adóhatóság), és ha a vállalkozó a kategóriájában meghatározott éves jövedelemnél kevesebbet vallott be, akkor egy duci nyomtatványcsomag - ez leginkább a fizetési könnyítéseknel jelenleg is alkalmazott adatlapokhoz hasonlított - kitöltésével kellett a “bizonyítványát” magyaráznia, továbbá az ellenőrök érkezésére is joggal számíthatott.

Nos, most is valami ilyesmi van készülődőben. A vállalkozók elvárt jövedelme a tevékenységre jellemző kereset lesz (a tervezetben még a “tevékenység piaci értéke” kategória szerepelt). Azaz a magánszemély főtevékenységére jellemző, a piaci viszonyoknak megfelelő díjazás után kell az

©Sinka Jánosné, 2009.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

evés, átalányadózó egyéni vállalkozóknak, a társas vállalkozások tagjainak járulékot fizetniük. A vállalkozói személyi jövedelemadó szabályai szerint adózó egyéni vállalkozók, illetve a társas vállalkozások tulajdonosai csak az ennek megfelelő összegű kivétem, tagi jövedelmen felül vehetnek fel osztalékot az általános szabályok szerinti terhekkkel. Ha ugyanis a felvett osztalék ettől több - azaz a kivét nem éri el az előírt mértéket -, akkor az osztalékot 27 százalékos egészségügyi hozzájárulás terheli. Például, ha az adott szakmában 200 ezer forint a megállapított, jellemző jövedelem, de a vállalkozó csak havi 150 ezer forint után fizeti a járulékokat, és év végén 3 millió forint osztalékot vesz fel, akkor ebből 12x50 ezer forint után 27 százalékos egészségügyi hozzájárulást is kell fizetnie. E járulék után nem jár sem pénzbeli egészségbiztosítási ellátás (táppénz,gyed), sem nyugdíj. Ha a fenti példa szerinti 600 ezer forint után TB-járulékot fizet a vállalkozó - azaz kivétként, tagi jövedelemként veszi fel -, akkor ez pénzbeli egészségbiztosítási ellátás és nyugdíj alapja lesz, azaz nem a "semmiért" fizette ki az érintett. Nyilván ez a jogalkotói szándék is.

Arra lesz lehetősége a vállalkozóknak, hogy nyilatkozzanak az adóhatóságnak, hogy vállalkozásuk nem tudja kitermelni az adott jövedelmet. Ezzel persze felhívják magukra a hivatal figyelmét. (Megjegyzem akkor is, ha az elvárt összeg után fizetnek járulékot. Hiszen, ha most kitermelnek ennyit, akkor korábban miért nem? Szóval mindenki gyanús!)

Az, hogy a fenti előírást alkalmazni kell jövőre, az már biztos, miután a kapcsolódó törvénymódosítást elfogadta a Tisztelt Ház. Csak az kérdéses még, hogy miként határozzák meg az egyes szakmákra vonatkozó elvárt jövedelmet, a javaslatból az utolsó pillanatban ugyanis kikerült az, hogy az Állami Foglalkoztatási Szolgálat (ÁFSZ) statisztikai adatai legyenek mérvadóak. Más ilyen jellegű hivatalos adat viszont nincs...

Valószínű, hogy egyes szakmákban több, mint kétszeres tehernövekedésre számíthatnak majd, úgy mint a jogászok, pénzügyi szolgáltatók, számítástechnikai szakemberek. Az eddigiekhez képest jól járhatnak a fényképészek, fodrászok, vendéglátósok, az ő adó- és járulékterhük feltehetőleg csökken majd az új szabálynak köszönhetően.

Az ÁFSZ szerint 2008-ban az ingatlanügynököknél 354 244 forint, míg a jogi tevékenységet végzőknél 177 808 forint volt az átlagos személyi alaphír, míg a jogi, gazdasági tevékenységet folytatóknál 311 069 forint. Nos, vajon melyiket veszik figyelembe a jogalkotók - például a jogászok esetében?

Jogászok szerint - és nem csak a rájuk vonatkozó kategória fentiek szerinti kérdésessége miatt - a "tevékenységre jellemző kereset" valószínűleg nem állja ki az alkotmányosság próbáját. Megadóztatni ugyanis vagyont, jövedelmet, fogyasztást lehet, de statisztikai átlagot nem. Szóval bízunk a taláros testületben, talán ők átgondolják és megfontolják azt, amit a jogalkotóknak kellett volna...

Búcsú az AM könyvektől...

Ha a palament elfogadja az alkalmi munkavállalással kapcsolatos törvénytervezetet, akkor 2010 januárjától az alkalmi munkavállalói könyvvel (AM könyv) történő munkavállalás helyébe új foglalkoztatási forma léphet. Ez a tervek szerint elektronikus bejelentéshez kötött, de a "klasszikus" munkaviszonyhoz képest egyszerűbb foglalkoztatás lesz. A kiskönyv helyett blankettaszerződést kell majd alkalmazni.

A munkaszerződést (blanketta) legkésőbb a munkába lépésig kell megkötni. Az egyszerűsített forma - azaz az alkalmi munkavállalás - nem alkalmazható olyan felek közt, akik egyébként munkaviszonyban állnak egymással.

A blankettaszerződésen túl foglalkoztathatósági igazolásra is szükség lesz. Kivétel a háztartási munka, illetve az az eset, ha a leendő foglalkoztatott érvényes munkaköri alkalmassági vizsgálati eredményt mutat be. Azt még nem tudni, hogy a foglalkoztathatósági igazolást kinek kell beszereznie: a munkáltatónak, vagy az állami foglalkoztatási szerv (munkaügyi központ) állítja-e majd ki. Így azt sem tudni, hogy az ezzel kapcsolatos költségek kit terhelnek majd.

Annak, aki alkalmi munkát szeretne vállalni, jövőre be kell szerezniük az egyszerűsített munkavállalói kártyát is az adóhatóságtól. E kártyával kell majd a munkavállalást is bejelenteni az adóhatósághoz.

A munkavállaló e jogviszonya alapján biztosított lesz. Kivéve az öt napot meg nem haladó foglalkoztatást, amely esetében ha más jogviszonya alapján nem biztosított - csak baleseti ellátásokra és szolgálati időre jogosult, táppénzre és orvosi kezelésekre azonban nem.

A parlament elfogadta a 2010. január 1-től hatályos adótörvényeket

Személyi jövedelemadó

2010. január 1-től a 18 százalékos adókulcs 17 százalékra, a 36 százalékos adókulcs 32 százalékra csökken. Az alsó sávhatár pedig az 1,9 millió forintól 5 millióra (2011-től pedig 15 millióra) emelik fel. Az adójóváírás összege is növekszik, jövőre havi 15100 forint lesz, és 3 188 000 éves összes jövedelemig használható ki teljes egészében. Az e feletti jövedelmek esetében csak korlátozottan érvényesíthető, míg 4 698 000 forint felett már nem lehet figyelembe venni.

Ez az átlag alatti jövedelműek számára nem hoz változást, de az átlagos és e feletti jövedelműek számára kedvező a változás.

Meg kell barátkoznunk a **szuperbruttósítás** fogalmával is. Az adó alapja a munkáltatói, kifizetői járulékokkal növelt bruttó kereset lesz. Igaz ugyan, hogy az adókulcsokat csökkentették és a sávhatárokat is feljebb emelték, de az adóalap szélesedett.

Az eddig adómentes **természetbeni juttatások**at megadóztatják, de egyes juttatások kedvezményes kulccsal - ez 25 százalék – adóznak, míg a többi juttatást 54 százalék adó és 27 százalék egészségügyi hozzájárulás terheli.

A 25 százalékos adó alá eső kategóriába tartozik a meleg-étkezési utalvány (ennek havi összege is növekszik, 12 ezer forintól 18 ezer forintra), az üdülési csekk, az önkéntes pénztári befizetésekhez való munkáltatói hozzájárulás, az iskolakezdési támogatás, az iskolarendszerű képzés átvállalt költsége és a helyi utazási bérlet.

Megszűnik néhány adókedvezmény is. Nem jár januártól adókedvezmény a biztosítások, a tandíj és az alapítványoknak fizetett összegek után.

Viszont megszűnik a **kulturális járulék** és a **tételes egészségügyi hozzájárulás** januártól.

Társasági adó

A társasági adó kulcsa 16 százalékról 19 százalékra emelkedik, de ezzel párhuzamosan megszűnik a - jelenleg 4 százalékos mértékű - különadó.

Ez a veszteséges vállalkozásoknak nagyon rossz hír. Ugyanis a társasági adót 8ami jelenleg még 16 százalék) legalább az elvárt adóalap alapján megfizette mindenki (néhány bátor kivételtől eltekintve, aki a nyilatkozattétel lehetőségével élt), míg a különadó a veszteséges cégeket nem terhelte. A változás hatására terhelésük 3 százalékponttal növekedett, míg az adóévet nyereséggel zárók esetében 1 százalékponttal csökkent az adóteher.

A **reprezentáció és az üzleti ajándék** nem számít majd az adó alapjával szemben figyelembe vehető, elismert költségnek – azaz az adózás előtti eredményt növeli, és megszűnik az a keret amely alatt nem terhelte a juttatást adó és járulék. Jövőre egyáltalán nem kell utána személyi jövedelemadót fizetni!

Megszűnik továbbá az iparüzési adóval kapcsolatos adóalap-csökkentés lehetősége is 2010-től.

Egyszerűsített vállalkozói adó

Januártól az adó kulcsa 25 százalékról 30 százalékra emelkedik. Továbbá az eva választására jogosító bevételi határ ismét 25 millió lesz (az idén az áfa-kulcs növekedése miatt felemelték 26 millióra).

Társadalombiztosítási járulék, közterhek

2010-től már a jövedelem egészét – azaz nem csupán a minimálbér kétszeresének megfelelő részt - 27 százalék járulék terheli. Megszűnik eddigi formájában a munkaadói és munkavállalói járulék valamint a vállalkozói járulék, mivel ezeket beolvasztják az egészségbiztosítási járulékba.

Sávosan progresszív lesz a vagyoadó

Vagyoadót a lakóingatlanok, vízi – és légi járművek, továbbá a nagy teljesítményű személyautók után kell majd fizetni 2010. január 1-től.

Így nem kell vagyoadót fizetni – például – a vállalkozások gazdasági célú épületei után.

Az adót annak kell megfizetnie, aki az adóév első napján az adó tárgyának tulajdonosa.

A vagyoadó alapja a vagyontárgy (lakás, légi jármű, stb.) számított értéke lesz, amelyet az ingatlanok esetében korrekciós tényezőkkel – az épület kora, felújítás ideje, stb. függvényében – kell módosítani. Az ingatlanok felújítási költségének áfája és az ingatlanhoz kapcsolódó helyi adó összege levonható lesz az adóból.

©Sinka Jánosné, 2009.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

Nem kell minden ingatlan után adót fizetni, csak ha az állandó lakóhely forgalmi értéke meghaladja a 30 millió forintot. Az, aki több ingatlannak is tulajdonosa, az egyik – 15 millió forintnál kisebb értékű – lakása után mentesül az adó alól. Azt, hogy a 15 millió forintot meg nem haladó lakásai közül melyik lakást vonja ki az adó alól, ő választhatja ki.

Az adó sávosan progresszív, az alábbi táblázat szerint:

<i>Adóalap</i>	<i>Adó</i>
30 millió forintig	0,25 százalék
30-50 millió forint közötti részre	0,35 százalék
50 millió forint feletti részre	0,5 százalék

Lehetőség van az adó felfüggesztésére is. E lehetőséggel a nyugdíjasok és az örökléssel ingatlant szerző kiskorúak élhetnek. Ebben az esetben az adót később kell majd megfizetni - például a nyugdíjas tulajdonos örököseinek, vagy az említett kiskorúnak a nagykorúvá válása után.

A nagycsaládosok - három vagy több gyermeket nevelők - adókedvezményt kapnak: a harmadik és minden további gyermek után 15-15 százalék - de legfeljebb 100 millió forint adóalapra jutó adó erejéig, azaz maximum 395 ezer forint összegű - adókedvezményt vehetnek igénybe.

A **helyi iparüzési adót** jövőre már nem az önkormányzatnak kell bevallani és megfizetni, hanem az állami adóhatóságnak.

A **vagyónátruházási illeték** általános mértéke 4 százalék lesz januártól (jelenleg 10 százalék). Lakásszerzés esetén 4 millió forint forgalmi értékig továbbra is 2 százalék az illeték, de az e feletti részre – a jelenlegi 6 százalék helyett – 4 százalék az illeték mértéke.

JÁTÉK! JÁTÉK! JÁTÉK!

Kedves Olvasóm!

Szeretnék meghívni egy „e-könyv játékra”!. Ha 2009. július 26-án éjfélig elküldöd nekem e-mailben, hogy mely adózási, számviteli kérdésről, kérdéskörrel, problémáról – esetleg vállalkozásod speciális helyzetére vetítve – olvasnál szívesen egy megoldást jelentő e-bookot, akkor részt veszel a játékban.

A beérkezett levelek alapján legtöbb érdeklődésre számot tartó témát kidolgozom, és ezt az e-bookot minden résztvevő megkapja e-mailben, teljesen ingyen!

Ez még nem minden! A témajavaslatokat beküldők közül az első három megkapja ajándékba - választása szerint - vagy az egyéni vállalkozóknak írt „Túlélőcsomag” vagy az adóoptimalizálással foglalkozó e-könyvem egy példányát elektronikus formában. Az említett könyvekről a honlapomon találsz bővebb információt a „Megvásárolható kézikönyvek”, illetve a „Válságkezelés,

©Sinka Jánosné, 2009.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

adóoptimalizálás” pontban.

Leveledben jelöld meg, hogy melyik könyvet választod, amennyiben az első három beküldő egyike Te lennél. Add meg továbbá azt az e-mail címet is, amelyre a nyereményedet, illetve majd a témajavaslatok alapján kidolgozott könyvet kéred!

A Hírlevél legközelebbi számát július 27-én kapod meg (egy kicsit elutazom pihenni)!

Pihentető, fergetegesen vidám, boldog nyarat, jó pihenést kívánok minden Kedves Olvasómnak!